

10 augustus 2024 Oase-viering

Voorganger Paul Clement

Lector: Tonny Colnot

Cantor: Harry de Bot

Piano: Paul van der steen

Techniek: Paul Hafkemeijer

Lichtje van de maand: Marijke Coonen

Vandaag weer geen Eucharistie of Avondmaal: bijna alle omstandigheden zijn aanwezig. Het wordt een Agapè-viering. Je raakt er aan gewend: je geloof sámen te vieren en elkaar brood voor de rest van je levensreis aan te reiken. En je daarbij herinneren hoe groot, bemoedigend, veel eisend Jezus is. Dat is heel wat! Maar als we Eucharistie of Avondmaal vieren, gaat het zeker ook over een persoonlijke en zelfs stoffelijke ontmoeting met Hem: het besef dat je niet alleen geráákt, maar ook áángeraakt wórdt; dat het initiatief bij Hem en Zijn Vader ligt; dat we samen vieren dat we leden zijn van het Lichaam van Christus; dat dat Geheim op tafel ligt, waarvan de Kérk belijdt dat dat in de hoogste mate wáár is, als een ‘toegewijde’ voorganger daarin vóórgaat. Een best spannend thema. Ik kreeg de gedachten niet ‘rond’. Ze zijn ook niet rond te krijgen. Wél probeerde ik er over na te denken. Misschien heb ik het méér over een vraag die mij méér dan u bezighoudt.

BROOD VOOR ONDERWEG

Is brood uw woord

Laat mij hongeren

Is nacht uw licht:

Laat mij waken

Jacques Benoit

Mededelingen

Klankschaal

Oasekaars wordt aangestoken

Inleiding

De dood is niet door God gemaakt. God vindt geen vreugde in de ondergang van enig levend wezen. Alles en iedereen is er om te leven. Wat is ‘leven’?

Leven is: lichamenlijk bestaan: ademen, spieren, organen. “Het leeft” zegt de vroedvrouw. “Hoera, hij leeft” zegt de vader. Hij zegt er véél meer mee. “Maak niet zo’n leven” zal hij later wel eens zeggen en er iets heel anders mee bedoelen. “Nou, hij heeft er echt van geleefd: Hij heeft zich echt uitgeleefd, genoten, gereisd, liefgehad, zal iemand later zeggen. “Ik leef voor mijn kinderen, mijn vaderland, mijn idealen” dat getuigt van een andere levensinstelling. Of zoals een 87-jarige vrouw in Rusland

verklaarde: ik zal me openlijk blijven verzetten tegen een Poetin die Oekraïne vergelijkt met het Nazi-Duitsland van 80 jaar geleden, ook al kom ik daarvoor in de gevangenis of kost het mijn leven. Ik kan en wil niet leven met die leugen.

Het woord 'leven' heeft veel betekenissen; soms moet je uit de woorden er omheen opmaken welke bedoeld wordt. Een diepe symbolische betekenis krijgt dat woord als je -ondanks alle bedreigingen- tóch een vrij mens bent, niet belemmerd of gekoeioneerd door wat dan ook. Dan leef je écht. In jouw antwoord op de vraag: 'wie leeft er écht' klinkt je levensovertuiging, je geloof mee. In het geval van die Russische vrouw: ik besta, functioneer niet alleen voor mezelf: ik zelf mag leven voor en met anderen. Ik ben echt vrij, laat me niet dwingen. Zo betekent in de bijbel 'eeuwig leven' niet een onbepaalde hoeveelheid leven, maar een kwaliteit van leven; van over-leven, leven op een dieper of – zo u wilt - hoger niveau. Daarvoor hebben we hulp nodig, van anderen, broodnodig. Daarover gaat het vanavond.

Maar dat kan ik niet doen in woorden die alleen maar feiten uitdrukken; die maar één betekenis hebben; woorden die niet proberen 'n onbenoembaar mysterie te benaderen; die niet uitnodigen om er verder over na te denken. Ik heb bij de voorbereiding van deze viering nogal zitten denken over de vraag: wat maakt IN WEZEN (dus niet naar de vormen waarin!) een Avondmaals- of Eucharistieviering ánders dan een Agapè-viering. Is dat alleen maar theorie, of is het ook te ervaren, te geloven? Of in roomse termen: wat betekent een consecratie in een gemeenschapsviering? Of mag je die twee niet los van elkaar zien? En daarbij de vraag: hoe ziet u dat?

Lied: De vreugde voert ons naar dit huis LB 280, 1-3-5-6

De vreugde voert ons naar dit huis
waar 't woord aan ons geschiedt
God roept zijn Naam over ons uit
en wekt in ons het lied.

Onthul ons dan uw aangezicht,
uw Naam die mét ons gaat,
En heilig ons hier met uw licht,
uw voorbedachte raad.

Dit huis dat alle sporen draagt
van wie maar mensen zijn:
De pijler die het alles schraagt:
wilt U die voor ons zijn?

Vervul ons met een nieuw verstaan
van 't Woord waarin U spreekt
En reik ons zelf als leeftocht aan:
het Brood dat U ons breekt.

Gebed

Goede God, wij hier, zijn met uw Geest gedoopt.
Haar kracht is over ons gekomen.
Zij drijft ons naar de uiteinden van de aarde
En naar het diepst van ons hoof en hart, van onze bezieling.
Voorkom toch dat wij ons opsluiten
In vrees of onverschilligheid;
Dat we haar vuur in ons doven.
Doe ons gaan waar zij ons zendt
Om onze wereld nieuw te maken.
Vul onze machteloosheid met haar moed.
Onze mond met een nieuwe taal,

Opdat we elkaar verstaan
En herkend worden in deze tijd.
Dan zullen wij - bij alle verschillen –
Ons steeds meer verenigen.
Vandaag of morgen, alle dagen van ons leven, eindeloos.

Vredewens

De Heer doe zijn aanschijn over u lichten en geve u vrede” Vrede voor jou die met jezelf in de knoop ligt; vrede voor jou die maar niet kan verwerken wat je is aangedaan; vrede voor jou, die onthutst bent over wat er in de wereld gebeurt. Maar vooral voor degenen die vermalen worden en op mede op ons zijn aangewezen. Ieder van ons verlangt naar respect, achting, eer, waarde. God houdt van het goede in ons, dat is lang niet altijd: van het succesvolle. Hij zegt: Ik zal elke stap bij je zijn. zeggen we dat ook tegen elkaar, met een woord, een gebaar, een kus, een ogen-blik. Daarom: moge de Heer zijn gelaat in die zin over jou laten lichten en je vrede geven. Wens elkaar de vrede van Christus.

Vredeskaars wordt aangestoken
Vredelied: Vrede en alle goeds

Gedachte uit 1 Koningen 19, 3 – 9.11-13

Zo rond 865 vóór Christus heersten een zekere Achab en Isebel in Israël. Zij werden door de profeet Elía aangeklaagd voor afgoderij en belachelijk gemaakt.

[3] Isebel en Achab stuurden een doodsbedreiging naar de profeet Elia.

Elia werd bang en vluchtte om zijn leven te redden.

Hij [4] trok één dagreis ver de woestijn in.

Daar ging hij onder een bremstruik zitten,

verlangend naar de dood, en zei:

‘Het is genoeg geweest, HEER.

Neem mijn leven, want ik ben niet beter dan mijn voorouders.’

[5] Hij viel onder de bremstruik in slaap,

maar er kwam een engel, die hem aanraakte en zei:

‘Word wakker en eet wat.’

[6] Elia keek op en ontdekte naast zijn hoofd een brood,

in gloeiende kooltjes gebakken, en een kruik water.

Nadat hij had gegeten en gedronken

ging hij weer onder de struik liggen.

[7] Maar de engel van de HEER kwam terug,

raakte hem opnieuw aan en zei:

‘Sta op en eet wat, anders is de reis te zwaar voor je.’

[8] Elia stond op, en toen hij had gegeten en gedronken liep hij, gesterkt door dit voedsel,

veertig dagen en veertig nachten door de woestijn,

tot hij bij de Horeb kwam, de berg van God.

Daar ging hij een grot binnen om er de nacht door te brengen

KORTE STILTE...

Ja, wat moet dat. Hoe gaat het verder? Spannend! Gaat het verder?

KORTE STILTE

[11] Toen richtte de Heer zich tot hem en ze:

“Kom naar buiten en ga hier op de berg vóór mij staan.”

En daar ging de Heer voorbij.

Een grote krachtige windvlaag ging voor de Heer uit,

Die de bergen spleet en de rotsen aan stukken sloeg.

Maar de Heer was niet in de aardbeving.

Na de aardbeving was er een vuur,

Maar de Heer was niet in dat vuur.

Na het vuur klonk er gefluister van een zachte bries.

Toen Elia dat hoorde, sloeg hij zijn mantel voor zijn gezicht.

hij kwam naar buiten en ging in de opening van de grot staan,

en daar klonk een stem die tot hem sprak:

“Elia, wat doe je hier?”

Elia kreeg de taak verder te leven: hij had nog een opdracht.

Acclamatie:

Oren heb je om te horen naar de mens die vrede is

En een hart om te geloven in de God die liefde is

Refrein (2x) : Open je oren om te horen

Open je hart voor alleman

Gedachte uit het evangelie volgens Johannes 6, 41 – 51

[41] De Joden begonnen te protesteren

omdat Jezus zei dat hij het brood was

dat uit de hemel was neergedaald.

[42] ‘Dat is toch Jezus, de zoon van Jozef?

We weten toch wie zijn vader en moeder zijn?

Hoe kan hij dan zeggen dat hij uit de hemel is neergedaald?’

[43] Jezus zei: ‘Ik hoor u bezwaren maken.

[44] Toch kan niemand bij mij komen,

tenzij de Vader die mij gezonden heeft hem bij me brengt,

en ik zal hem op de laatste dag tot leven wekken.

[45] Het staat geschreven in de Profeten:

“Zij zullen allemaal door God onderricht worden.”

Iedereen die naar de Vader luistert en van hem leert komt bij mij. [46] Niet dat

iemand ooit de Vader gezien heeft

– alleen hij die van God komt, heeft hem gezien.

[47] Waarachtig, ik verzeker u: wie gelooft, heeft eeuwig leven. [48] Ik ben het brood dat leven geeft.

[49] Uw voorouders hebben in de woestijn manna gegeten en toch zijn zij gestorven.

[50] Maar dit is het brood dat uit de hemel is neergedaald;
wie dit eet sterft niet.

[51] Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald; wanneer iemand dit
brood eet zal hij eeuwig leven.

En het brood dat ik zal geven voor het leven van de wereld, is mijn lichaam.'

Acclamatie: Gelukkig die het woord, GvL 270b

Levend woord

Ook vandaag spelen we weer met woorden en met symbolen. Juist als bij het darten hopen we daarmee de kern te raken. Woorden zijn vluchtig: je ziet ze niet. En je oren vragen zich af: "Wat wordt ermee bedoeld; versta ik het wel goed?" Symbolen kunnen ons raken. Maar hoevelen zeggen niet: "Het zijn máár symbolen", gewend als ze (als we?) zijn om alleen maar feiten en definities te geloven. Toch zijn er kinderen en kleinkinderen die op de verjaardag van hun overleden oma de soep volgens haar recept eten en zeggen: het is net of ze erbij is; ik próef ze. Toch zijn er mensen die een knuffel zo maar als knuffel accepteren, en anderen die zeggen: ik vóel daarin de liefde, de genegeheid, de trouw van de ander. Zo ziet de een misschien wél het gebaar en weet dat het symbool een bijzondere betekenis heeft. Voor een vriend, of een partner krijgt het een diepere betekenis: die kan het symbool, de kus, niet van de werkelijkheid scheiden. In die kus is de liefde aanwezig.

Elia overkwam wat zovelen van ons overkomt: een moment waarop hij het helemaal niet meer ziet zitten: In zijn geval: ik heb er alles aan gedaan om het geloof in onze God te herstellen, te bewaren. Maar het is me niet gelukt: de werkelijkheid – in dit geval – de koninklijke familie met diens priester- en profetengilde is me te sterk. Mijn levenswerk is afgebroken. Wat is de zin nog van mijn leven? Het moet wel een engel geweest zijn die hem over dat dode punt heen hielp en hem weer in beweging kreeg. Ook dát weet u misschien uit ervaring en u hebt er geen ander woord voor: U zegt: "het is een engel! Een engel reikt Elia 'brood voor onderweg' aan en hij kan weer verder op dat woestijnvoedsel. Tenslotte krijgt hij een top-ervaring: God gaat tot hem spreken: Zijn levensreis komt uit bij de God die Hij verdedigde. God overvalt Hem niet met iets geweldigs: donder en bliksem. Elia hoort alleen gefluister: Elia, wat doe je hier? Een vraag die ook u en mij kan overvallen: Wat doe je hier? U en ik moeten verder lezen om dát in het geval van Elia aan de weet te komen.

Elia is hetzelfde overkomen als eens de massa mensen die uitgeput en met te weinig leeftocht achter Jezus waren aangegaan. Sommigen leggen dat zó uit: dat Jezus ze leerde delen en dat er genoeg bleek voor die hongerende menigte. Een wonder verklaren: dat lukt nooit. Want een wonder gebeurde daar, iets buitengewoons. Mensen hadden al geluisterd naar wat Jezus hun te bieden had: woorden voor onderweg; woorden op hun levensreis. Dat hadden zij daar brood-nodig. Jezus voedt mensen, juist zoals Hem die wij zijn Vader mogen noemen, deed: Die spreekt o.a. het woord: mens waar is je broer, waar is je zus? Ga op weg; kijk op je weg om je heen. God doet – denk ik- geen wonderen vóór ons, in plaats van ons. Hij doet wonderen áán ons, mét ons, wat er ook gebeurt. Ook al hoop ik wel eens dat Hij me eigenlijk zou moeten overdonderen. Elia hoort alleen maar een briesje, en hij ervaart daarin dat Gods Adem, Gods Geest zouden wij kunnen zeggen. Nee, Hij geeft ons en de mensen met wie wij samen gaan: woorden

voor onderweg, brood voor onderweg: we staan er niet alleen voor, als wij anderen laten ervaren dat ook zij er niet alleen voor staan. Johannes heeft daar een heel hoofdstuk uit zijn evangelie voor nodig: Dat begint met wat we vaak maar ‘wonderbare broodvermenigvuldiging’ noemen. En het eindigt met het gedeelte dat we vandaag lezen: op hun weg door de levenswoestijn kwamen Mozes en de Joden van alles tekort. En het ging manna, letterlijk “wat is dat?” regenen. Ze moesten in de woestijn nog leren dat God met zijn Thora, zijn levenslessen, hen niet hun eigen verantwoordelijkheid wilde afpakken: Hij gaf ze zijn woorden mee en de vrijheid om daar goed mee om te gaan. Hij zou bij hen blijven, niet door wonderen (die zijn maar tijdelijk), maar door woorden voor onderweg. Oog in oog met wat er rondom Jezus gebeurde, kwamen een aantal omstanders toch niet tot geloven: hoe kan het toch dat een gewone mens zich beroept op de hemel; daar moet toch wat anders achter zitten, In onze bewoordingen van nu: we zien voor onze ogen een soort complottheorie; we zien het wel, maar het kán niet waar zijn. Jezus antwoordt: wat hier tussen mensen gebeurt, klopt met de jullie al bekende woorden van God. Niemand heeft ooit God gezien, maar als je gelooft, dat een hele menigte leeftocht krijgt, ben je al begonnen aan het eeuwige, het échte leven: Aan het begin van deze viering heb ik proberen duidelijk te maken dat leven niet een onbepaalde hoeveelheid leven is, maar een kwaliteit van leven; van over-leven, leven op een dieper niveau. Jezus zegt dan: Ik ben het levende brood, het levende woord dat uit de hemel is neergedaald. Als iemand dit brood eet, als iemand in Mij gelooft, zal hij leven met de grootste diepgang, met een woord met twee betekenissen: d.w.z. dat is ‘eindeloos’ leven. Wat is dat brood, dat leven? Dat is dat Jezus zich eindeloos geeft, een bewijs van zijn liefde tot het uiterste: Hij geeft zijn vlees, staat er, zijn leven. Hij geeft als teken daarvan brood: dat brood herbergt fysiek, tastbaar, voelbaar, proefbaar zijn leven. Dat is niet te begrijpen, niet verder uit te leggen. Het drukt in woorden uit wat niet in woorden te vangen is, alleen te overdenken. Het heeft te maken met: in het brood dat je tot je neemt, is Hij zelf verborgen. Maar ook: in de viering in zijn Naam is Hij aanwezig: die twee mag je niet tegen elkaar uitspelen.

Tot slot ga ik even in op een stukje theologie achter wat ik over Eucharistie en Avondmaal probeerde te zeggen. Allereerst: het gaat niet alleen om een stukje brood, maar om het leven van Christus dat je in je én op je neemt. En vervolgens om de overtuiging die wij van de Joden erfden dat God nabij is, ons ontmoet waar we ook zijn. Het woord van God is niet in de hemel (hoog boven ons). “Van Hem is de stem die je hoort in de stilte van je ziel- zoals Elia in dat zuchtje wind - ; van Hem is het licht dat je ziet als je je ogen in verwondering opent; van Hem is de hand die jij aanraakt in je diepte wanhoop; de Adem die je leven geeft.” In de Eucharistie en Avondmaal vieren we dat Jezus de gastheer is en dat hij zichzelf tastbaar geeft in het brood en de wijn. Hij is de voorganger. Wij vieren dat hij ín ons komt en wij in Hem dat wij deel krijgen in zijn leven. Dominee en priester vervullen daarmee de taak in deze herinneringsmaaltijd als zijn plaatsvervanger als vóórganger. Christus, het Woord, het levend Brood, is tastbaar, maar niet begrijpbaar in ons midden: Hijzelf gaat ons voor in de voorganger. Vanaf Christus die zijn apostelen zegende, zijn er nu toegewijde dominees en priesters. Tot hen in de eerste plaats is het woord gericht: doet dit tot mijn gedachtenis; ga in mijn naam vóór. In Christus’ naam doen zij wat Hij voor en met ons deed: zich geven, zich offeren. Het gaat er niet om dat wij Hem naar ons toehalen, maar dat we Hem in ons toelaten. Hij zelf komt naar ons toe. Dat besef mogen we niet vergeten nu we er misschien bijna aan gewend raken dat we het - door allerlei omstandigheden moeten

doen met wat ik zou willen noemen: sober voedsel voor in een door ons niet zo gewilde woestijntijd. In de maaltijd lopen wij vooruit op de maaltijd die pas voltooid zal zijn als het Koninkrijk van God helemaal dóórbreekt.

De theologen van de nog verschillende kerken proberen elkaar daarin beter te begrijpen en aan te vullen, maar zijn het nog niet helemaal eens in hun geloven, in de formulering daarvan. Wat wil ik dan? Niets anders dan proberen duidelijk te maken dat het niet alleen om herinneren gaat, maar om een werkelijk geraakt **worden**.

Vandaag delen wij dáárom het brood voor onderweg als een herinnering aan en een opdracht tot wat Jezus deed en ons doet. Alleen al waar er twee of drie in zijn Naam bijeen zijn, is Hij in ons midden. Dat is Agapè vieren. Dat mag je niet uitspelen tégen andere vormen van Christus' aanwezigheid. Ook onze viering is geen prestatie van ons, maar een aanbod van Hem. Amen.

Stilte

Lied: Het brood in de aarde gevonden *couplet 1,3,5*

Geloofsgebed

Ik geloof in de levende God
Vader van onze Heer Jezus Christus
onze God, onze Vader almachtig.
Alle dingen heeft Hij geschapen in zijn
enige geliefde Zoon
beeld en gelijkenis van zijn heerlijkheid.
Jezus, licht van het eeuwige licht
woord van God getrouw en waarachtig
Jezus onze genade en waarheid.
Om deze wereld van dienst te zijn,
om ons menselijk lot te delen
is Hij vlees van ons vlees geworden.
Uit de wil van de heilige Geest
en uit de maagd Maria geboren
is Hij een mens geworden als wij.
Om onze zonden werd Hij gebroken;
ja gehoorzaam ten dode toe
heeft Hij zich op het kruis gegeven.
Daarom heeft hij de naam ontvangen:

eerstgeborene uit de doden,
Zoon van God en Heer van allen.
Hij zal komen, God weet wanneer,
om recht te doen aan levenden en doden.
Hij is de mens op wie ik gelijken zal.
Ik geloof in de kracht van de Geest,
in de liefde van Vader en Zoon,
in het verbond van God met de mensen;
in de kerk, het lichaam des Heren,
samengeroepen en uitgezonden
om te doen wat Hij heeft gedaan:
om te dienen en te verlichten,
om te dragen de zonden van de wereld
en te stichten vrede op aarde.
Ik geloof dat wij zullen verrijzen
met een nieuw en onsterfelijk lichaam,
want Hij is een God van levenden.
Amen, kom Heer Jezus, kom.
Huub Oosterhuis

Voorbede

Acclamatie: Keer ons om naar U toe, keer ons toe naar elkaar

Wij bidden :

Voor de wereld van vandaag

En met name in Oekraïne , Gaza en Sudan,

waar mensen nergens meer veilig zijn,

waar kinderen levenslange trauma's oplopen van de ellende om hen heen.

We bidden voor de wereld van vandaag en morgen ,
dat bange behoudzucht , wantrouwen en cynisme
overwonnen worden door geloof in verandering ten goede.

We bidden voor allen die dreigen te verhongeren,
en voor degenen die dat mede veroorzaken
én voor hen die als tegen een bierkaai strijden:
dat wij bereid zijn ons brood en onze overvloed te delen
en een einde maken aan het onrecht dat dat belemmert.

We bidden met allen hier en thuis aanwezig ,
dat wij door Jezus' woord bewogen worden te doen wat hij ons voorleefde.
Mogen wij luisteren naar wie zich daartegen verzetten,
Zoeken naar vrede
En vasthouden aan onze overtuiging,
Om zó te leven in veelvoud, met velen in vrede verbonden.

God van mensen , stort uw heilige Geest, uw adem van liefde over ons uit, opdat wij
als brood en wijn zijn voor allen die hongeren en dorsten
naar recht en gerechtigheid, naar vriendschap en vrede.
Zingen we:

Licht in een duistere wereld is Jezus,
Een licht dat nooit ondergaat.
Verlichten willen wij de nood van zovelen
Vandaag willen wij speciaal een lichtje ontsteken voor Mirjam Driessen

Lichtje van de maand

Iedereen die in haar of zijn gedachten, hart, relatie of lichaam
een duistere plek heeft:
nodigen wij uit om dat hier te noemen
en een lichtje te laten branden
dat na afloop meegenomen wordt naar de plaats waar je leeft of werkt of rust:

Gelegenheid tot persoonlijke intenties

En we zingen:

Acclamatie: Keer ons om naar U toe, keer ons toe naar elkaar

Onze Vader

Onze Vader die in de hemelen zijt
Uw naam worde geheiligd,
Uw koninkrijk kome.

Uw wil geschiede op aarde zoals in de
hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,

zoals ook wij onze schuldenaars
vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.

Want van U is het koninkrijk
En de kracht en de heerlijkheid
In eeuwigheid. Amen

Slotgebed

Allen

Abba, meer dan een Vader, een Moeder, laat staan een kracht bent U.
Midden in het leven kunnen de onmacht en de dood me verlammen:
alle liefde wordt daardoor bedreigd.
Maar heeft Jezus mij niet zijn leven, zijn brood in handen gegeven.
Zeg me dan dat ik niet tevergeefs bemin;
Dat ik met allen die dit brood met ons gedeeld hebben,
Zal leven voor uw aanschijn.
Geef me wat broodnodig is:
Stil m'n laatste honger
Door Jezus Mesias, de Levende. Amen

Korte stilte

Gedachte

Het simpele gerei,
Het brood dat is gesneden
De stilte, de gebeden –
Want de avond is nabij.
Uit tranen en uit pijn
Dit samenzijn verkregen
Bij sober brood de zegen

Twee in úw naam te zijn.

Waar aan de witte dis
Uw teken wordt beleden
Verschijnt Gij- : 'u zij vrede.'
Gij brood, Gij wijn, Gij vis. Ida Gerhard

Het brood delen

Moge het delen van dit brood en deze
beker
ons hart versterken:
dat wij vol hoop meewerken

aan een nieuwe wereld
waar brood en recht en waardigheid
en liefde is voor al wat leeft.

Zending en zegen

Als brood voor onderweg zijn ons:
Uw woorden, goede God, vervat in mensenwoorden,
De saamhorigheid van hen met wie we verbonden zijn;
De geluiden van andersdenkenden en -doenden die ons uitdagen,
Maar van deze tafel: het brood van herinnering:
Het herinnert ons aan uw boven iedereen geliefde Zoon:

Jezus van Nazareth.
Nu vragen wij om uw zegen
Geef dat ons samenzijn hier
Ons weer nieuwe kracht geeft
Om als mens te leven met en voor elkaar;
Dat we elkander steunen en helpen,
Dat we oog hebben voor elkaars waarde
En voor elkaars kwetsbaarheid.
Zegen ons in die geest. In de Naam....

Lied: Ga op weg melodie, GvL 429

Ga dan op weg en laat hoop en verwachting je leiden,
ook al zijn pijn en verdriet door geen mens te vermijden.
Wees niet bevreesd: Ga en vertrouw op de Geest die je van angst zal bevrijden

Ga dan op weg en ontmoet op je reis medemensen
Geef aan eenieder zal wat jij jezelf toe zou wensen.
Dan, onder't gaan, zul je de ander zien staan en overschrijd jij je grenzen.

Ga dan op weg en schud af al je twijfels en zorgen.
Ga en ontdek, wat vandaag nog voor jou is verborgen.
Houd op het licht altijd je ogen gericht: dat zal je kracht zijn voor morgen.